

VEDLEGG

A Halvdan Sivertsen - «Ti tusen tommeltotta»

(Tekst og melodi: Halvdan Sivertsen)

Det va ei sankthansnatt førr ikke lenge sia
Æ hadde funne mæ en fest
Æ va førrelska og nu syns æ det va tia
Førr mæ og ho æ likte best
Så tok æ mot tell mæ og hylte æ vil ha dæ
Ho ga et svar som vinden tok
Men på en snebar flekk der tok ho pelsen av sæ
Mens hav og himmel sto i kok

Æ hadde ti tusen tommeltotta
Neggelsprett og Selbuvotta
Storsko og stillongs med strekk
Æ hadde snue og øran flamma
Mens æ strevde og æ stamma
Tell ho ble lei og va vekk

Ja det va sommer det va skiføre og sjarme
Æ fløtta sørpå mens æ svor
Førr ho æ elska som æ gjerne ville varme
Går rundt som jomfru langt mot nord

Førr æ hadde ti tusen tommeltotta
Neggelsprett og Selbuvotta
Storsko og stillongs med strekk
Æ hadde snue og øran flamma
Mens æ strevde og æ stamma
Tell ho ble lei og va' vekk

B Kari Bremnes - «E du nord»

(Tekst: Ola Bremnes/Kari Bremnes, Melodi: Ola Bremnes)

Det e ikkje alltid det går
sånn som du hadde tenkt
Det e ikkje alltid du når
den ferga du kunne ha trengt
Du ser bare lysan derute
på vei tel et anna sted
og du som va fire minuttar ifra
en ny begynnelse

E du nord i landet da
har du meir enn ei ferge å miste
du e ikkje den første som ho går ifra
og du blir ikkje heller den siste
e du nord i landet da

Ser ikkje sol i desember
sola har bedre vett
Natta spis av dagen din
og blir vesst aldri mett
Himmelen har ikkje nordlys
stjernen har bynt for sæ sjøl
sæll sæ i alle butikkan
du ser ingen stjerne å føll

E du nord i landet da
ska du bare la mørket råde
Førr en kveld, en kveld
trekkes teppet fra

og det kommer et lys av guds nåde
e du nord i landet da

Det e ikkje alltid du når
landet før vinden har snudd
Det e ikkje alltid det går
sånn som du hadde trudd
Men der e du ikkje aleina
der e vi mange som ror
og krysse kverandre i mørket
over en åpen fjord

E du nord i landet da
e du gjennom den svartaste tia
Våren har sett dæ og skjøven ifra
du e snart på den andre sia
E du nord i landet da

C Helge Stangnes - «Hortensia»

(Tekst: Helge Stangnes, Melodi: Jan Arvid Johansen)

Han Haltan, og han Hilton, og han Harder ifrå Hamna,
dem va mannskap på Hortensia, ei ombygd Bergens-jakt,
det blei sagt at ho va lite lik den planten ho bar namn av,
ho va registrert i Harstad og blei brukt i småsild-frakt,
og han Haltan som va skjeppe sto førr vett og manøvrering,
han va utskolert i Tromsø i kompass-navigasjon,
mens han Harder ifrå Hamna sto førr koking og servering
og han Hilton passa motoren, en seksti Union

Det va sild på Finnmarsks-fjordan, det blei lange føringsveia
tel fabrikk ifrå Borkenes tel sørst på Helgeland,
men han Haltan og han Hilton va jo lommekjent langs leia
så Hortensia av Harstad kom seg alltid uskadd fram,
- det va mijnner at dem stolte på han Harder, øngstemaj'n,
som va kokk og sirihalar, servitør og slingermajnn,
han blei teltruidd å ta rortørn over Porsangen og Tana,
og der leia ellers låg i sekker avstand unna land

Det gjekk bra tel i desember då dem kom av Repparfjorden
og la turen innom Tromsø - der dem skulle være snar,
maskinisten sku få reparert ei pakning tel motoren
mens de ajnner bunkra wienerbrød og vatn og solar.
Men langs livets alle leie e det freistelsa og fara
og i Tromsø fins en kjellar der han Mack servere øl,
og han Haltan og han Hilton, kystens glade proletara,
sku nødvendigvis besøke denne syndens pest og pøl

Korleis turen skulle ende hadde ingen av dem tenkt seg,
- frampå Malangskjeften somna maskinist og skjeppe av,

og med øngstemajnn ved rattet, han som ikkje hadde skjenkt seg,
låg Hortensia med kril-last som en ark på Herrens hav.
Ifrå Aglapen mot Senja tok han méd av hurtigruta,
og igjønna Finnsnes-renna slapp han og - med unders makt -
mens de to som sto førr vettet låg og snorkafram-i skuta
tok han fatt på Solbergfjorden etter åtte timers vakt

Men med Engenes om babord blei han Harder overmajnna
og han somna over rattet førr ei kort og salig stund,
tel han fann seg sjøl på dørken med et wienerbrød i handa
og tok peiling på det nærmaste som *ligna* på et sund.
Men på denne tid av året e jo dagslys mangelvare,
man må segle etter løkte og ta kursan på kompass,
så Hortensia av Harstad sto med kurs førr *Kongsvikskaret*
tel ho trøska opp i fjæra utførr Sørvika en plass

Det blei sak og sjyforklaring - som eg ikkje skal beskrive,
det vil neppe tjene minnet om en ærlig fraktegast,
førr de tre som var ombord og som så vidt fekk berga livet
har førlengst latt ankret falle og levert si siste last.
- Men på Mimmelrikets fjorda blir vel sjelden veret verre
enn at der kan høres dunking av en seksti union
der Hortensia med mannskap føre småsild førr Vårherre
og får oppgjør av St. Peter i prosent - med provisjon